

Luonnossa aktiivisesti liikkuva pariskunta on opettanut myös perheen nuorimmaiselle retkeilyn saloja. Lumi-vauva on käynyt laavuretkellä ensimmäisen kerran muutaman viikon ikäisenä.

Työpaikka taivaalla, koti Äkäslompolossa

Elo ja Koski-Vähälä ovat mitä todennäköisimmin maamme ainoat Rovaniemen pohjoispuolella vakituisesti asuvat lentäjät.

Ai että miksikö muutimme Lappiin?
Katso nyt ympärillesi! Emma Elo ja
Tomi Koski-Vähälä toteavat nauraen.

Lentäjinä työskentelevät Elo ja Tomi Koski-Vähälä muuttivat Äkäslompoloon viime kesänä. Ajatus pohjoiseen muuttamisesta oli kypsynyt hiljalleen lukuisten Ylläksellä vietettyjen lomareissujen myötä.

– Viime vuonna ajankohta muutolle tuntui lopulta otolliselta, kun jäin äitiyslomalle kesän alussa, Elo kertoo ja katsoo kantokopassa jokeltelevaa, pian neljän kuukauden ikäistä Lumi-vauvaa.

"Maailman toistaiseksi paras paikka"

Helsingissä vietetyn, ruuhkaisen ja ihmismassojen täyttämän arkielämän jälkeen pohjoisen hiljaisuus tuntui uskomattomalta. – Täällä ollaan sopivasti keskellä ei mitään, vaikka samanaikaisesti tunturista löytyy kaikki tarpeellinen. Helsinkiin verrattuna kaikki palvelut ovat lähellä, eikä harrastamaan tarvitse lähteä juuri koskaan autolla. Se on upeaa, Koski-Vähälä hehkuttaa.

Lappi toimii erinomaisena palautumispaikkana myös raskaalle ja intensiiviselle työlle. Elo ja Koski-Vähälä työskentelevät lentäjinä Nordic Regional Airlinesin, tutummin Norran, palveluksessa.

Ilmailuala on kiinnostanut molempia pienestä pitäen. Yhdysvalloissa lentäjäksi kouluttautunut Koski-Vähälä kertoo, ettei osannut edes harkita lukion jälkeen muita vaihtoehtoja. Myös Eloa työpaikka yläilmoissa kiehtoi jo nuorena.

 Olen aina unelmoinut lentäjän työstä. Yläasteella totesin kerran myös opettajalleni, etten aio mennä isona töihin, vaan lentämään, hän muistelee naureskellen.

Pariskunnan tiet kohtasivat niin ikään lentokoneen ohjaamossa vuonna 2017. Kuutta vuotta myöhemmin takana on lukuisia yhteisiä seikkailuja, joista Lappiin muuttaminen ja esikoisen syntyminen ovat viimeisimpiä.

– Tällä hetkellä olen vauvan kanssa kotona, joten en ole vielä päässyt kokeilemaan pohjoisessa asumisen ja lentäjän työn yhdistelmää. Sekin aika koittaa joskus, nyt nautin uudenlaisesta arjesta kotona, Elo kertoo.

Työpaikka taivaalla

Lentäjän työ on itsenäistä, monipuolista ja antoisaa. Vaikka reittilentojen kohteet tulevatkin usein tutuksi lentovuosien karttuessa, ei yksikään päivä ole samanlainen kuin toinen.

 Vielä neljäntoista lentovuoden jälkeenkin minusta tuntuu, että opin joka päivä jotain uutta, Elo sanoo.

Työskentely yläilmojen maisemakonttorissa pitää sisällään myös paljon vastuuta. Kapteeni toimii koko aluksen päällikkönä ja on vastuussa niin miehistöstä, matkustajista kuin lentokoneestakin.

– Työrytmimme on hyvin epäsäännöllinen, koska lentomäärät, lentojen pituudet ja matkakohteet vaihtelevat paljon. Työvuorossa huomio ei saa kuitenkaan herpaantua hetkeksikään, vaikka takana olisi huonosti nukuttu yö tai useamman päivän mittainen työputki, Koski-Vähälä painottaa.

Elo kertoo, että lentäjän työ on intensiivistä. Istuminen paikallaan puuduttaa, eikä ohjaamossa voi nousta

jaloittelemaan tai keittämään kahvia kesken työvuoron.

Myös sääolosuhteet vaikuttavat paljon työvuoron kuormittavuuteen. Huonolla säällä lentoonlähtö ja laskeutuminen kysyvät lentäjältä ammattitaitoa ja keskittymiskykyä. Toisinaan reittisuunnitelmaa saatetaan joutua muuttamaan kesken matkan.

– Olosuhteet määränpäässä eivät ole aina otolliset laskeutumiselle esimerkiksi jäisen kelin takia. Tällöin lentäjän tehtävänä on päättää, onko laskeutuminen turvallista vai ei. Jos päädytään jälkimmäiseen vaihtoehtoon, pitää laskea, missä seuraavaksi lähin lentokenttä sijaitsee ja miten paljon polttoainetta tankissa on jäljellä, Koski-Vähälä kertoo.

Vastuun määrästä ja työn haastavasta luonteesta huolimatta Elo ja Koski-Vähälä eivät voisi kuvitella tekevänsä